

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **T. M.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...), znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka T. M. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...). W uzasadnieniu wskazała, iż nie zgadza się ze stwierdzeniem, iż jej stan zdrowia nie daje podstaw do zaliczenia jej do osób niepełnosprawnych i wniosła o zmianę orzeczenia. Przedstawiła argumenty, dla których powinna, jej zdaniem, zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Wskazano, iż nie było podstaw do zaliczenia powódki do jednego ze stopni niepełnosprawności. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powódki kwalifikuje ją do żadnego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powódki występuje stan po udarze niedokrwiennym mózgu, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego. Stan zdrowia powódki nie narusza jednak sprawności organizmu w takim stopniu, aby zaliczyć ją do któregośkolwiek ze stopni niepełnosprawności. Dowód:

- opinia biegłych sądowych k. 33-34, 46
- akta (...) (w załączeniu)
- dokumentacja lekarska powódki (w aktach)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz.U.2011.127.721 ze zm.) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.(3.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie wyklucza możliwości zatrudnienia tej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadkach:1) przystosowania przez pracodawcę stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej;2) zatrudnienia w formie telepracy.(5.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wyczerpuje przesłanek żadnego z opisanych stopni niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na opinii biegłych sądowych stanowiącej wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną także na skutek zastrzeżeń powódki. Kolejne pismo powódki w zakresie oceny własnego stanu zdrowia (k. 53) nie uzyskało dalszego biegu z uwagi na brak wniosków dowodowych i wcześniejsze wyczerpujące stanowisko biegłych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.